

Skarga wniesiona w dniu 31 maja 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Szwecji**(Sprawa C-257/07)**

(2007/C 183/37)

*Język postępowania: szwedzki***Strony***Strona skarżąca:* Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: D. Kukovec oraz K. Nyberg)*Strona pozwana:* Królestwo Szwecji**Żądania strony skarżącej**

— stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawodawczych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2004/17/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. koordynującej procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych, a w każdym razie nie przekazując przepisów tych do wiadomości Komisji, Królestwo Szwecji uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciąży na mocy przywołanej dyrektywy;

— obciążenie Królestwa Szwecji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 31 stycznia 2006 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 305, str. 46.

Skarga wniesiona w dniu 31 maja 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Szwecji**(Sprawa C-258/07)**

(2007/C 183/38)

*Język postępowania: szwedzki***Strony***Strona skarżąca:* Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: D. Kukovec i K. Nyberg, działający w charakterze pełnomocników)*Strona pozwana:* Królestwo Szwecji**Żądania strony skarżącej**

— stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2004/18/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi, a w każdym razie nie powiadamiając o nich Komisji, Królestwo Szwecji uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciąży na mocy tej dyrektywy,

— obciążenie Królestwa Szwecji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 31 stycznia 2006 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 134, 30.4.2004, str. 114.

Skarga wniesiona w dniu 31 maja 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Szwecji**(Sprawa C-259/07)**

(2007/C 183/39)

*Język postępowania: szwedzki***Strony***Strona skarżąca:* Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: D. Kukovec oraz K. Nyberg)*Strona pozwana:* Królestwo Szwecji**Żądania strony skarżącej**

— stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawodawczych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy Komisji 2005/51/WE⁽¹⁾ z dnia 7 września 2005 r. zmieniającej załącznik XX do dyrektywy 2004/17/WE⁽²⁾ i załącznik VIII do dyrektywy 2004/18/WE⁽³⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zamówień publicznych, a w każdym razie nie przekazując tych przepisów do wiadomości Komisji, Królestwo Szwecji uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciąży na mocy przywołanej dyrektywy;

— obciążenie Królestwa Szwecji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 31 stycznia 2006 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 257, str. 127.

⁽²⁾ Dz.U. L 134, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 134, str. 114.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Barcelona (Hiszpania) w dniu 31 maja 2007 r. — PEDRO IV SERVICIOS S.L przeciwko TOTAL ESPAÑA S.A

(Sprawa C-260/07)

(2007/C 183/40)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Audiencia Provincial de Barcelona

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: PEDRO IV SERVICIOS S.L

Strona pozwana: TOTAL ESPAÑA S.A

Pytania prejudycjalne

W sytuacji gdy art. 12 ust. 2 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1984/83 ⁽¹⁾ stanowi, że „w drodze odstępstwa od przepisu ust. 1 lit. c), jeżeli porozumienie dotyczy stacji paliw, którą dostawca wydzierżawił odsprzedawcy lub zezwolił w drodze prawnej lub faktycznej na jej używanie i pobieranie pożytków, obowiązki wyłącznego zakupu i zakazy konkurencji, o których mowa w niniejszym tytule mogą zostać nałożone na tego, kto rzeczywiście prowadzi stację paliw”, czy należy to rozumieć w ten sposób, że przepis dotyczy przypadku, gdy dostawca będący wydzierżawiającym jest pierwotnie właścicielem terenu i urządzeń, czy przeciwnie, wzmianka o wydzierżawieniu stacji paliw obejmuje każdy tytuł prawny przyznający dostawcy zgodne z prawem władztwo nad stacją, w związku z czym może on wydzierżawić ją właścicielowi gruntu bez obowiązku podporządkowania się ograniczeniom czasowym, jakie norma ta nakłada w przypadku umów o wyłączności zakupu?

W razie możliwości zastosowania w niniejszej sprawie rozporządzenia (WE) nr 2790/1999 ⁽²⁾, to w sytuacji gdy zgodnie z jego art. 5 wyłączenia nie stosuje się, jeżeli umowa w sprawie wyłącznego zakupu została zawarta na okres przekraczający 5 lat, chociaż „okres pięciu lat nie ma zastosowania, gdy towary lub usługi kontraktowe są sprzedawane przez kupującego w pomieszczeniach i na terenie będących własnością dostawcy lub dzierżawionych przez niego od stron [osób] trzecich, niezwiązanych z nabywcą, pod

warunkiem że czas trwania zobowiązania niekonkurowania nie przekroczy okresu zajmowania pomieszczeń i terenu przez kupującego”, czy należy przez to rozumieć, że wymieniając dzierżawę przepis ten dotyczy przypadku, gdy dostawca będący wydzierżawiającym jest pierwotnie właścicielem terenu i urządzeń, czy przeciwnie, wzmianka o wydzierżawieniu stacji paliw obejmuje każdy tytuł prawny przyznający dostawcy zgodne z prawem władztwo nad stacją, w związku z czym może on wydzierżawić ją właścicielowi gruntu bez obowiązku podporządkowania się ograniczeniom czasowym, jakie norma ta nakłada w przypadku umów o wyłączności zakupu?

W sytuacji gdy art. 81 ust. 1 lit. a) przewiduje zakaz pośredniego ustalania cen zakupu lub sprzedaży, a zgodnie z motywem ósmym rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1984/83 „[p]ozostałe postanowienia ograniczające konkurencję, w szczególności te, które ograniczają swobodę sprzedawcy w ustalaniu cen lub warunków odsprzedaży oraz wyborze klientów, nie podlegają zwolnieniu na podstawie niniejszego rozporządzenia”, przy czym ustalanie cen odsprzedaży nie figuruje wśród pozostałych ograniczeń konkurencji dozwolonych w jego art. 11, to czy należy przez to rozumieć, że taka konstrukcja obejmuje każdą formę ograniczania swobody odsprzedawcy w ustalaniu cen, jak ustalanie przez dostawcę marży dystrybucyjnej podmiotu prowadzącego stację paliw poprzez ustalanie ceny paliwa dostarczanego odsprzedawcy na najbardziej korzystnych warunkach wynegocjowanych z innymi stacjami, które mogą powstać w Barcelonie, a w żadnym razie nie wyższej od średniej ceny detalicznej ustalonej przez innych dostawców liczących się na rynku z dodaniem marży uważanej przez siebie za właściwą i uzyskanie w ten sposób ceny detalicznej, której dostawca nie narzuca wprost, lecz której stosowanie zaleca?

W sytuacji gdy art. 81 ust. 1 lit. a) przewiduje zakaz pośredniego ustalania cen zakupu lub sprzedaży, a art. 4 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 2790/1999 z dnia 22 grudnia 1999 r. obejmuje, jako szczególnie poważne ograniczenie konkurencji, utrzymanie ceny odsprzedaży, to czy należy przez to rozumieć, że taka konstrukcja obejmuje każdą formę ograniczania swobody odsprzedawcy w ustalaniu cen, jak ustalanie przez dostawcę marży dystrybucyjnej podmiotu prowadzącego stację paliw poprzez ustalanie ceny paliwa dostarczanego odsprzedawcy na najbardziej korzystnych warunkach wynegocjowanych z innymi stacjami, które mogą powstać w Barcelonie, a w żadnym razie nie wyższej od średniej ceny detalicznej ustalonej przez innych dostawców liczących się na rynku z dodaniem marży uważanej przez siebie za właściwą i uzyskanie w ten sposób ceny detalicznej, której dostawca nie narzuca wprost, lecz której stosowanie zaleca?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1984/83 z dnia 22 czerwca 1983 r. sprawie stosowania art. 85 ust. 3 traktatu do kategorii porozumień o wyłączności zakupu (Dz.U. L 173, s. 5).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2790/1999 z dnia 22 grudnia 1999 r. w sprawie stosowania art. 81 ust. 3 Traktatu do kategorii porozumień wertykalnych i praktyk uzgodnionych (Dz.U. L 336, s. 21).